

Wyrok Sądu Ostatniej Instancji w sprawie rozwodowej Rzewuskich.

Or. Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. WM 183, k. 13–15.

Edycja krytyczna: Mateusz Mataniak.

13 I 1820

[s. 13]

Nr 2

Sąd Ostatniej Instancji

Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu

Wydaje wyrok następujący.

Przytomni: Nikorowicz – prezes, kawaler Orderu św. Stanisława; Piekarski – wiceprezes; Litwiński, Januszewicz, Gołuchowski, Kozłowski – sędziowie apelacyjni; Mączyński, Białecki – sędziowie pokoju; Sołtykiewicz, Tyrchowski – arbitrowie rekurrującego; Słotwiński, Jankowski – arbitrowie rekurrowanej.

[Podpisy] Nikorowicz, Matakiewicz.

Działo się w Krakowie, w Domu Dykasterialnym, na audyencji Sądu Ostatniej Instancji, dnia 13 stycznia 1820 r.

Między Marcinem Rzewuskim, obywatelem miasta Krakowa, [s. 14] w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 201 zamieszkałym, rekurrującym, przez patrona Kozłowskiego stawającym, z jednej, a Antoniną z Drzewieckich, czwartego ślubu Rzewuską, tu w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 201 zamieszkałą, rekurrowaną, przez patrona Tadeusza Krzyżanowskiego stawającą, z drugiej strony, w sprawie o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego de dato 17 czerwca 1819 r. zapadłego. Pisać konkluzje. Sąd Ostatniej Instancji po wysłuchaniu sporu stron oraz wniosku Urzędu Publicznego. Zważywszy prawne powody wyroku Sądu Apelacyjnego de dato 17 czerwca 1819 r. zapadłego, odmawiającego rozwodu Rzewuskiemu ze skargi incydentalnej żądanemu, [s. 15] takowy w całej jego osnowie zatwierdza. Koszty się znoszą. Mocą wyroku niniejszego.

[Podpisy] Nikorowicz, Matakiewicz.

[hasła: rozwód, skarga incydentalna]